

[Krag.]

for opfylder man ikke Løftet om, at 22,50 skulde være det Svingningsmidtpunkt, om hvilket Kronen kunde gøre minimale Udsving, men har foretrukket at holde den fast paa 22,40, 10 Øre borte fra Normen, hvad der dog for Eksporterhvervene betyder adskillige Millioner, for Landbruget under Eksportvilkaar som dem, der var i 1933, vel op imod en halv Snes Millioner Kroner? Det kunde man i hvert Fald gøre uden paa nogen Maade at komme uden for Rammen af, hvad der blev besluttet i 1932, ja, endogsaa derved komme inden for Forudsætningerne, som Aftalerne gik ud paa.

Og naar saa den højtærede Statsminister siger, at der ikke er sket den fjerneste Ændring i Statsministerens Opfattelse af Betydningen af Landbrugets Virke og de Vanskeligheder, som knytter sig til dets Stilling, kan jeg kun udtale min Glæde derover. Saa er det bare kedeligt, at Statsministerens Udtalelser ved adskillige tidligere Lejligheder altsaa ikke helt nøje har dækket Statsministerens Forstaaelse paa dette Punkt. Men naar Statsministeren i denne Forbindelse slutter med at sige, at Socialdemokratiet, formodentlig personificeret i Statsministeren, har vist mere Samfundssind over for Landbruget, end dette og Venstre har vist over for Arbejderne, saa er det jo en gammel Frase, som jeg troede, vi skulde være forskaanet for. Thi skal vi endelig til at gøre op i Millioner, hvad der gennem disse Aar er ofret fra Samfundets Side paa det danske Landbrug, og hvad det danske Landbrug har været med til at bære en Hovedpart af til Gennemførelse af sociale Foranstaltninger i mere end en Menneskealder, saa tvivler jeg ikke paa, til hvilken Side Vægtskaalen vil svinge ud. Jeg mener ikke, der er Grund til at rose sig af hverken det ene eller det andet, og derfor afviser jeg den højtærede Statsministers Gentagelse af den Paastand, som vi har hørt saa mange Gange før, om det Samfundssind, som Socialdemokratiet besidder, og den Mangel derpaa, som præger andre.

Jeg skal ikke i øvrigt komme dybt ind paa Spørgsmaal, som har været rejst her, heller ikke paa den Prispolitik for Landbrugsproduktionen, som er ført paa Hjemmemarkedet siden Overenskomsten i December 1933. Den har paa visse Punkter ikke svaret fuldt ud til sin Hensigt, det gælder for Kornet, det gælder desværre ogsaa for Kødet, hvor man ikke er naaet op paa den Pris pr. kg for Destruktionskvæg, som var stillet i ubetinget Udsigt,

og det gælder ogsaa for Smørordningen baade med Hensyn til den Maade, hvorpaa Afgiftsbetalingen for Mælkeproducenterne er tilrettelagt paa de forskellige Mejerier, og ogsaa med Hensyn til det forøgede Forbrug, som man havde stillet i Udsigt inden for de Statsvirksomheder, og ogsaa kommunale Virksomheder, som beskæftiger sig med Forplejning, og for Kornets Vedkommende baade under Hensyn til den Import, som siden da er tilladt, og under Hensyn til det Prisniveau, som gennem Afgiften er naaet. Her er adskilligt at rette. Jeg har peget paa Nødvendigheden deraf i min Tale i Eftermiddags og skal nu kun til den højtærede Landbrugsminister bemærke, at naar han siger, at Afgiften har bevirket en væsentlig Nedgang i Smørforbruget her i Landet, er det ikke rigtigt. Tallene viser en væsentlig Forøgelse, saa vidt jeg ved op til 13 pCt. i Sammenligning med det tilsvarende Tidspunkt i Fjor.

Men under alle Omstændigheder, det, som er fornødent i denne Forbindelse, er at tilvejebringe saadanne Prisforhold paa Hjemmemarkedet, at i det mindste Produktionsudgifterne er dækket. Det er den første Fordring. Den næste og lige saa vel begrundede er den, at der skabes nogenlunde lige-lige Indtjeningsvilkaar for de forskellige Typer af Landbrug. Her kan nu det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen nok saa meget tale om Stemninger ude i Folket. Ja, jeg forstaa godt, at der kan være Stemning for meget billigt Korn, saa længe man har de høje Flæskepriser, og at en saadan Stemning findes hos dem, der har faaet et forholdsvis betydeligt Antal Svinekort. Men det er ikke Stemninger, der i saa Henseende skal være afgørende, det er at øve Retfærdighed og gøre Retfærd til alle Sider baade over for de forskellige Typer af Landbrug og inden for de forskellige Omraader her i Landet, hvor der er en Forfordeling skabt gennem den tilvejebragte Ordning.

Jeg maa meget beklage, at den høje Regering indtager den Stilling over for den af mit Parti fremsatte Dagsorden, at man anbefaler den til Forkastelse. Jeg anbefaler naturligvis Vedtagelse. Jeg tror, det vil have stor Betydning ud over vort Land, om dette skete. Men naar den højtærede Minister indtager en saadan Stilling, saa kan vi over for dette altbeherskende Spørgsmaal ikke nære Tillid til den høje Regerings Førerskab i den kommende Tid, og derfor vil vi, til Trods for at vi kunde have ønsket en lidt anden Form for den Misbilligelsesdagsorden, der er fremsat fra konservativ Side, dog stemme for den.